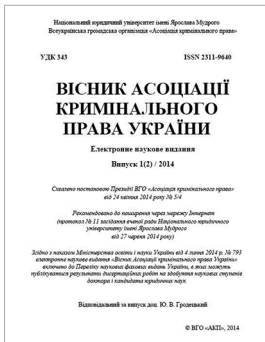

ва держава, 2002, № 5; Максимович Р. Л., Вовк М. З. Поняття віку суб'єкта злочину // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка, 2012, вип. 3; Берзін П. С., Гацелюк В. О. Суб'єкт злочину // Вісник Асоціації кримінального права України, 2013, № 1 (1).

Є. В. Фесенко.

«ВІСНИК АСОЦІАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ» – електронне наук. видання, яке видається в Харкові з 2013. Засновники: НЮУ ім. Ярослава Мудрого та Всеукр. громад. орг-ція «Асоціація кримінально-

«Вісник Асоціації кримінального права України»

проф., акад. НАН України, ректор НЮУ ім. Ярослава Мудрого В. Я. Тацій.

Тематика зб.: крим. право, кримінол., крим.-викон. право. Періодичність виходу у світ – 2 рази на рік. У зб. публікуються наук. праці укр., рос. та англ. мовами. Згідно з наказом МОН України від 04.07.2014 № 793 Вісник включено до Переліку наук. фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дис. робіт на здобуття наук. ступенів д-ра наук та д-ра філософії.

Ю. В. Гродецький.

ВЛАДИМИРОВ Леонід Євстахійович (30 січ. 1844, Полтавщина – 8 верес. 1917, м. Москва, Росія) – відомий учений-правознавець у галузі крим. права і процесу, судоустрою і суд. психології.

Проходив навчання в Імператорському Харків. ун-ті, у 1866 надав *pro veni legendi* дис. «Теория улик» – спец. твір, який надавав право займатися викладацькою діяльністю в ун-ті. У 1869 захистив магіст. (привінювалася до канд.) дис. «О значении врачей-экспертов в уголовном процессе», у 1872 – докт. дис. «Суд присяжных. Условия действия суда присяжных и метод разработки доказательств», на підставі якої йому було присуджено наук. ступінь д-ра крим. права.

Л. Є. Владимиров

З 1867 працював приват-доц., а з 1871 – доц. каф. крим. права та крим. судоустрою і судочинства юрид. ф-ту Імператорського Харків. ун-ту, де викладав курс «законов о предупреждении и пресечении преступлений». З 1872 обраний екстраординарним, а з 1874 затв. у званні ординарного проф. каф. крим. права та судочинства. У 1892 отримав звання заслуженого проф. ун-ту, в якому працював до 1893.

На поч. 90-х 19 ст. переїхав до Москви, де у 1893 став присяжним повіреним і займався адвокатською діяльністю; був відомий як захисник, що виступав у багатьох «гучних» процесах.

Водночас продовжував наук. дослідження в галузі крим. судочинства, крим. права і суд. психології. У своїх наук. працях відстоював ліберально-демократ. ідеї та принципи суд. влади і права, всебічно обґрунтував теорію суд. доказів, глибоко вивчав природу і діяльність суду присяжних, механізм впливу крим. закону на правосвідомість, досліджував психол. особливості злочинців, зробив вагомий внесок у розробку тактики ведення захисту в крим. справах.

Осн. наук. праці: «О значении врачей-экспертов в уголовном процессе» (1869, 1870), «Суд присяжных: Условия действия института присяжных и метод разработки доказательств» (1873), «Учение об уголовных доказательствах» (1882, 1883, 1910), «Учебник русского уголовного права. Часть общая» (1889), «Защитительные речи и публичные лекции» (1892), «Психологическое исследование в уголовном суде» (1902), «Уголовный законодатель, как воспитатель народа» (1903), «Алексей Степанович Хомяков и его этико-социальное учение» (1904), «Курс уголовного права» (1908), «Учебник законоведения» (1911), «Advocatus Miles. Пособие для уголовной защиты» (1911). Під його кер. студентами юрид. ф-ту видані «Таблицы преступлений и наказаний по русскому законодательству».

Лит.: Юридический факультет Харьковского университета за первые сто лет его существования (1805–1905) X., 1908; Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого. 1804–2009. X., 2009; Харитоновна Е., Пономаренко Ю., Тютюгин В. Харьковская школа уголовного права // Право Украины, 2011, № 9–10; Бер-

зин П. С. Харьковская школа уголовного права: общая характеристика развития в 1804–1919 годах и анализ деятельности преподавателей уголовного права в Императорском Харьковском университете на протяжении 1804–1834 годов, ч. I // Вісник Асоціації кримінального права України, 2016, № 1 (6).

В. І. Тютюгін, Д. С. Птащенко.

ВÓЛКОВ Григорій Іванович [1890 (за ін. даними – 1892), м. Александрія, Херсонська губ. – 8 лют. 1938, м. Москва), Росія] – відомий учений у галузі крим. права та кримінології.

У 1919 закінчив юрид. ф-т Київ. ун-ту (тепер – Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка).

Із 1919 працював на різних посадах в органах юстиції, прокуратури та суд. органах Харків. губ. Протягом 1920–30 працював у Харків. ін-ті нар. г-ва (тепер – НЮУ ім. Ярослава Мудрого). Він фактично стояв біля витоків створення каф. крим. права Харків. ін-ту нар. г-ва, яку очолював з 1926 по 1930. У 2-й пол. 1920-х керував секцією криміналістів.

Брав участь у розробці КК УСРР 1927. Після його прийняття разом з ін. професорами каф. опублікував декілька коментарів. Здійснював аналіз проблем крим. права, що стосуються злочину та його складових. У 1925 у своєму підручнику з крим. права виклав власне розуміння перш за все проблем Загал. част. та покарання за злочини, цікавими також є його погляди і щодо підстав крим. відповідальності. У 1928 у статті «Ответственность по совокупности преступлений» уперше розглянув питання про принципи і порядок

Національна академія правових наук України
Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА ЮРИДИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

У двадцяти томах

Том 17

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

Харків
«Право»
2017

УДК 340(477)(031)
ББК 67(4УКР)я2
В27

Редакційна колегія 17-го тому:

В. Я. Тацій (голова),
В. І. Борисов (заступник голови),
В. І. Тютюгін (відповідальний секретар),
Ю. В. Баулін, П. С. Берзін, С. Б. Гавриш, В. К. Грищук,
Н. О. Гуророва, О. О. Дудоров, О. О. Житний, В. О. Навроцький,
М. І. Панов, Є. Л. Стрельцов, В. П. Тихий, Є. В. Фесенко

Координаційна і технічна робота з підготовки видання:

К. А. Новікова, Д. П. Євтуєва

В27 Велика українська юридична енциклопедія : у 20 т. — Харків : Право, 2016. — .

ISBN 978-966-937-048-8

Т. 17 : Кримінальне право / редкол.: В. Я. Тацій (голова), В. І. Борисов (заст. голови) та ін. ; Нац. акад. прав. наук України ; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. — 2017. — 1064 с. : іл.

ISBN 978-966-937-261-1

Видання є систематизованим зведенням знань про поняття, категорії, норми й інститути кримінального права, окремі злочини та їх групи, основні міжнародно-правові акти у сфері кримінального права. Розглядаються основні теоретичні і практичні проблеми науки та практики застосування кримінального законодавства України. Наводяться відомості про науково-дослідні установи, наукові видання з кримінального права, а також про відомих вчених України у галузі кримінально-правової науки.

Розраховане на науковців, викладачів, студентів вищих навчальних закладів, працівників органів кримінальної юстиції, а також усіх, хто цікавиться кримінальним правом.

УДК 340(477)(031)

ББК 67(4УКР)я2

ISBN 978-966-937-261-1 (т. 17)

ISBN 978-966-937-048-8

© Національна академія правових наук України, 2017

© Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України, 2017

© Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2017

© Видавництво «Право», 2017